

Gayb

– mehmet-ali-- · 08 Aralık 2010

insan içindeki sıkıntıyı dağıtmazsa
yer değiştirmek daha fazla bunaltır insanı
(montaigne-denemeler)

gayb

kelimelerin gizemli bahçelerinden
yakılırken en acı ağıtlar bilinmezliklere

yürür ölüler tenha mezarlıklarda
ve giyinirdik yalnızlık yüklü elbiseleri üzerimize
terk ederken varlığı ruh'ul âlâ
çözülmez düğümler yığını
hüzün yüklü dinginliğe
kapıda esrarlı düşler
belli ki gayb'dan kopuk her biri
ne vakit hayale gelse yüzleri
iki büklüm olur zaman
sırları gömülürken
çöl rengi sıcaklığa
hatırda hala geçmişin izleri
sayıklarcasına yokluğu
açılır tüm perdeleri gözlerin
onca korkaklığına rağmen...